

Ze weten het niet meer

Ik zie de jeugd hoe ze geen godsdienstonderwijs meer krijgt. De kennis over GOD is verloren gegaan. Destijds heeft Paus Paulus VI gezegd: 'De rook van Satan is tot in de top van de Kerk binnengedrongen.' Deze rook veroorzaakt geen onvermijdelijke dood. Maar degene die in de rook staat ziet niet meer duidelijk, herkent de waarheid nog alleen heel vaag, is als door drugs be-neveld. Daarom mogen we de jeugd niet zomaar bekritisieren of kwaad op hen zijn. Een blinde wijs je toch ook niet terecht als hij niet kan lezen.

Wanneer ontsteekt de Kerk in liefde?

Mijn welbeminden, ik voel me zo ellendig, omdat ik niet bij machte ben te zeggen hoe het Hart van JEZUS is. Het doet me erg pijn dat het grootste deel van de mensen op aarde deze liefde van het Hart van JEZUS niet leert kennen. Daarbij denk ik alleen, dat de HEILAND er vreugde aan zou hebben als de mensheid Zijn Liefde zou beseffen. Ik zei tegen Hem: 'HEER, ik zorg nog alleen voor Jou en Jij zorgt voor mij! En Hij zorgt niet slecht, dat kan ik uit eigen ervaring zeggen. Wat me nog ontbreekt is de vreugde dat de Kerk eindelijk weer GOD liefheeft. Amen!'

Uittreksel preek van 17 juni 2012

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI

**Weest gezegend door de
Drievuldige GOD,**

**de + VADER en de + ZOON
en de + HEILIGE GEEST. Amen!**

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI
sb.

HART-van-JEZUS-Feest Pijn uit liefde

Mijn welbeminden, ik begroet jullie zeer hartelijk en ben blij dat jullie zijn gekomen, om me aan het Altaar ter gelegenheid van het Feest van het Hart van JEZUS van vandaag, te ondersteunen.

Zoals jullie weten werd ik op het Hart-van-JEZUS-Feest, 17 juni 1977, tot Priester gewijd. Het is interessant dat 17 juni ook de sterfdag van mijn vader is en deze dag vandaag op een zondag valt. De dag voor de wijding zei de HEILAND destijds tegen me: 'Morgen zul je Mijn Priester naar het hart zijn!' Mijn welbeminden, ik zeg jullie, als men tot Priester wordt gewijd – de kandidaat voor de Priesterwijding wordt met de Heilige Zalfolie geconsacreerd –, krijgt men een ander hart. Dit beleefde ik ook. Toen ik na mijn Priesterwijding al die hongerige zielen zag, die zovele dagen geen Sacramenten konden ontvangen, omdat er geen Priester was, had ik maar één gedachte: 'Ik moet het Heilig Misoffer vieren, opdat ik hun de Heilige Communie, de Spijs der ziel, de HEILAND, kan geven.' Daarbij had ik van niemand een instructie gekregen hoe het Heilig Misoffer gevierd moest worden. Ik wist niet eens hoe men de misgewaden aantrekt. Mijn Bisschop zei altijd: 'Bij U doet GOD het, daar bemoei ik me niet mee.' Zo zei mijn Engel geleidelijk wat ik moest doen, ook hoe ik de misgewaden moest aantrekken. Het was interessant: normaal gesproken draagt de Priester de stola kruiselings, ten teken dat hij aan de Bisschop is gebonden. Maar de Engel zei tegen me dat ik ze niet kruiselings, maar recht neerhangend moet dragen.

Hart-van-JEZUS-Feest 1977

Vervolgens was het tijd in het missaal de Lezing en het Evangelie uit te zoeken. Toen ik zag, dat op deze dag het Hart-van-JEZUS-Feest was,

was ik diep ontroerd, het overweldigde me. De HEILAND had toch op de vooravond tegen me gezegd: 'Morgen zul je Mijn Priester naar het hart zijn!'

Zo vierde ik het eerste Heilig Misoffer. Ook hier gaf de Engel mij instructies. Kort voor het uitreiken van de Communie schrok ik heel erg, want ik dacht er plotseling aan, dat er in het Tabernakel nog maar zes of zeven Hosties waren, die mijn Bisschop nog had geconsacreerd. Ik had er niet meer aan gedacht nog een Ciborie gereed te maken. Hoezeer heb ik toen bij de HEILAND gestreden en Hem om hulp gevraagd. Nog altijd zeer bezorgd: 'Wat doe ik nu?', opende ik het Tabernakel. En wat zag ik? De Ciborie was tot de rand toe vol met Hosties.

De volgende dag kwamen weer bussen met gelovigen naar het Heilig Misoffer. En weer had ik er niet aan gedacht een extra Ciborie met Hosties gereed te zetten. Weer was ik erg in nood en verschrikkelijk bezorgd. Maar ook deze keer was de Hostiekelk, tot mijn verbazing, weer tot aan de rand met Hosties gevuld. Dit gebeurde drie keer. De hele wereld kan er tegen spreken – het was GODS werk! Dit waren voor mij genoeg tekens. Niemand buiten mij had toegang tot het Tabernakel. De sleutel van het Tabernakel droeg ik steeds bij mij.

Pijn door de liefde

Ik lijd onder de liefdeloosheid van de Kerk tegenover de HEILAND in het Allerheiligste Sacrament des Altaars. De pijn is groot en ik zeg het niet graag. Ik weet niet waarom me de HEILAND juist vandaag dit, op de morgen van Zijn feestdag, zo pijnlijk liet voelen.

Denken jullie vooral niet dat ik steeds in zaligheid ben. Neen! Ik moet zeer zware tijden, van totale dorheid en verlatenheid, doormaken. GOD laat het gebeuren dat er voor mij tijden zijn dat ik werkelijk helemaal niets voor de HEILAND, of van Hem, voel. Als ik Hem aankijk, komt het mij voor dat ik Hem totaal teleurgesteld heb en Hij wendt zich daarom van mij af. Dat is een afgrijselijke pijn. Want de liefde, die ik voor Hem heb, is niet van mij. Ze werd mij voor mijn opgave gegeven.

Sinds mijn kinderjaren bid ik dagelijks: 'HEER, laat me Jou liefhebben!' Vandaag zeg ik alleen nog: 'HEER, laat me voor Jou een vreugde zijn!' Ook zei ik tegen Hem: 'HEER, als ik maar één keer een kleine glimlach op Je

gezicht zou kunnen toveren, dan ben ik gelukkig en Je kunt me uitwissen.' Ik waarschuw ervoor zo een liefde te vragen, want ze is pijnlijk, zeer pijnlijk. Wie gelooft dat liefde een zwelgen in gevoelens is die vergist zich.

GOD met het hart liefhebben

Het doet me zeer pijn als de liefde tot GOD in het belachelijke wordt getrokken, als wordt gezegd, dat deze liefde niet bestaat, als er wordt geleerd dat men GOD niet met het hart, maar met het verstand moet liefhebben. Daarbij kennen we toch het hoofdbebod: 'Je zult de HEER, jouw GOD, beminnen met heel je hart, met heel je ziel, met heel je gemoed en met heel je kracht!' Dit is het eerste gebod. Maar het tweede is hieraan gelijk: 'Je zult de naaste beminnen als jezelf!' Maar deze liefde moet men van GOD afbidden.

De HEILIGE GEEST – de macht van de liefde

Als ik naar het Altaar treed en met het Heilig Misoffer begin, zie ik op mystieke wijze de HEILAND levend aan het kruis. GOD de VADER verschijnt boven het kruis. GOD de HEILIGE GEEST is de macht van de liefde. Zodra het Heilig Misoffer begint, begint Hij door de Priester te werken. De HEILIGE GEEST voelen is iets ongelofelijks. Iedere liefdesverhouding, al is ze nog zo geweldig en sterk, is maar een verglimmende vonk in vergelijking met de liefde van de HEILIGE GEEST. Deze liefde is het die me soms in het Heilig Misoffer doet stilhouden en stokken.

Als je voor GOD staat

Soms, als ik mensen ontmoet, om het even op welke plaats, moet ik heel plotseling zien wat voor een gezichtsuitdrukking ze hebben als ze voor GOD staan. Ikzelf kan dat niet. GOD geeft het me, ik ben alleen Zijn Werktuig. Het zijn voor mij ongelofelijk gelukkige momenten, als ik zie hoe het gezicht van degene begint te stralen als het de HEILAND ziet. Anderen daarentegen verdragen het licht van GOD nog niet. Ze zien dit onvoorstelbaar licht, deze liefde van GOD, die wij mensen niet kunnen begrijpen, en voelen zich als het ware vuil. Met de diepe wens zich te reinigen werpen ze zich in het oord der reiniging. Maar dan zie ik ook gezichten van mensen die in een vreselijke schrik zichzelf verdoemen.
